

svedrovci navrtal 45 metrov visok in štiri metre širok oranžen zid, ki se pne v nebo in v katerem ni možnosti za počitek. To Bolt je verjetno še vedno najtežja smer v ZDA.

ENAJSTA TEŽAVNOSTNA STOPNJA

Leto 1987 je bilo zopet v znamenju W. Güllicha. Wall Street je priznana kot prva enajstka (XI-): ogromen trebuh, v njem pa luknjice za en prst, na katerih je nekajkrat potrebno narediti popolno blokado – zadržati telo na enem prstu in se dvigniti. Prvo ponovitev je smer doživela šele dve leti kasneje in ponavljalec, **Guido Köstermeyer**, je potrdil oceno.

ln prišla je doba enajstk. Anglež **Ben Moon** je s svojimi smermi Agincourt, Maginot Line (obe XI-) in Hubble (XI-/XI) odprl novo razsežnost plezanja. Kot prvo je popolnoma šokiral francoske plezalce s tem, da je prvi dve smeri preplazal njim pred nosom. Francosko čast je odšel reševati **Patrick Edlinger** in ponovil Maginot Line. Tudi drugi vodilni Anglež, **Jerry Moffat**, ima enajstko že v žepu. V Walesu je preplezal Liquid Amber (8c). Španec **Patxi Arocena** ima enajstko v Huesci (El Sicario, 8c), omeniti pa moram tudi **Gerharda Horhagerja**, ki je to stopnjo zmogel kot drugi. Že pred nekaj leti je v avstrijskem Kufsteinu splezal Wagnis Orange, ki enako kot prejšnje smeri zasluži oceno XI-.

Trenutno je torej najtežja smer na svetu Moonova Hubble (XI-/XI) v Peak District Ravens Tor. Marsikateri smeri bo ocena še znižana, redke bodo ostale kot razvojni pečat športnega plezanja. A čas teče naprej. Kot v vsakem športu tudi v športnem plezanju ni meja.

ISČEMO VSE ŽIGE S STREHE SLOVENIJE

PLANINSKI ŽIGI Z VRHA TRIGLAVA

STANISLAV ČIČEROV

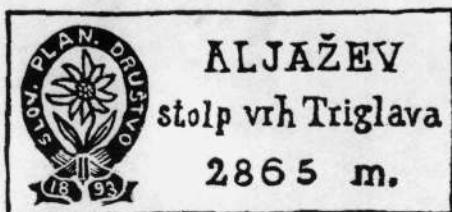
Aljažev stolp pravzaprav ni osamljena gmeta železja, pločevine in pletenih vrvi na vrhu Triglava; tako kot gora, na kateri stoji, je tudi stolp postal simbol. Ko pomislimo na Triglav, iz naše podzavesti privre tudi spomin na stolp, **Jakoba Aljaža**, morda tudi na leto 1895. Tedaj je Aljaž po svoji zamisli na vrhu Triglava postavil stolp, ki tam stoji še danes.

Aljažev stolp pa planinci nosimo s seboj tudi drugače. Skoraj ga ni, ki v svoji planinski izkaznici ne bi imel odtisa žiga Aljaževega stolpa ali pa kakšnega drugega žiga, ki je bil krajši ali daljši čas v uporabi na višini 2864 metrov. Nekateri obiskovalci naših gora odtisnejo žige tudi na posebne kartončke ali celo dnevnike, tako da obstaja dovolj gradiva za preučevanje žigov z vrha Triglava. Pravzaprav imajo še najmanj dokumentarnega gradiva tisti, ki so oziroma še upravljajo s stolpom.

Leta 1995 bo Aljažev stolp praznoval 100-letnico. Prav je, da ob tej priložnosti obudimo spomin na žige, ki so bili doslej v uporabi na

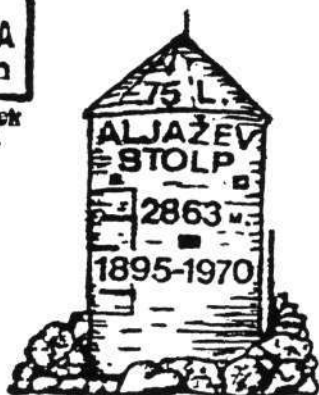
Aljažov stolp
vrh Triglava 2865^m

ALJAŽEV STOLP
vrh Triglava 2865 m

Sitar & Svetek
Ljubljana

vrhu Triglava ali pa malo nižje, vendar po svoji vsebini spadajo v našo temo. Navsezadnje tudi planinski žigi kažejo na našo bogato planinsko dediščino, odtisnjeni na razglednici s planinskim motivom, polni podpisov in pozdravov pa v nas budijo lepe spomine.

Katerega leta je bil v uporabi prvi žig z imenom Aljaževega stolpa, mi ni znano. Najstarejšega sem našel na razglednici iz leta 1900; v slovenskem jeziku na njem piše »Aljažov stolp vrh Triglava, 2865 m«. Prav tako je težko ugotoviti, kdo so bili avtorji žigov s Triglava, saj, kot sem že omenil, ustrezne dokumentacije ni, planinskih žigov pa ni bilo potrebno registrirati. Največ žigov sem našel na razglednicah, predvsem redkejše pa v planinski zupuščini Josipa Westra in bogati dokumentaciji Minke Mali-Štampiljke. Pri iskanju žigov so mi pomagali Aleksander Čičerov, Marko Korenčan in Dalibor Stoviček.

Seznam žigov je dolg, vendar nedokončan. Reproducirani so le posamezni tipi žigov, z izjemo priložnostnih poštinih, ki so bili že omenjeni v Planinskem vestniku. Veseli bomo vsake dopolnitve s strani bralcev.

ŽIGI S TRIGLAVA

Leto	Datum	Tip	Izvor
1900	21. 8. 1900	vrstni (2;45 × 12 mm)	Korenčan, razglednica
1905	?	vrstni (2;47 × 13 mm)	Korenčan, razglednica
1913	25. 7. 1913	kvadrat (35 × 24 mm)	Wester, kartonček
1921	13. 8. 1921	elipsa (29 × 19 mm)	Wester, kartonček
1924	17. 7. 1924	kvadrat (48 × 19 mm)	Wester, kartonček
	26. 8. 1924	kvadrat (39 × 17 mm)	Wester, kartonček
	2. 7. 1924	stolp (18 × 30 mm)	Wester, kartonček
1925	29. 7. 1925	kvadrat (39 × 22 mm)	Wester, kartonček
	16. 8. 1925	kvadrat (24,5 × 19 mm)	Wester, kartonček
1929	21. 7. 1929	stolp (13 × 30 mm)	Wester, kartonček
	1929	elipsa	Wester, kartonček
1930	16. 8. 1930	vrstni (2;26 × 8 mm)	Wester, kartonček
	1. 9. 1930	stolp (15 × 29 mm)	Mali, dnevnik
1931	21. 7. 1931	stolp (26,5 × 28,5 mm)	Wester, kartonček
	24. 7. 1931	stolp (26,5 × 28,5 mm)	Wester, kartonček
1932	16. 8. 1932	stolp (16 × 29 mm)	Wester, kartonček
	13. 9. 1932	stolp	Wester, kartonček
1933	29. 7. 1933	stolp (15 × 29 mm)	Wester, kartonček
1934		stolp (16 × 29 mm)	Wester, kartonček
	13. 7. 1934	stolp (17 × 29,5 mm)	Wester, kartonček
	22. 8. 1934	stolp (16 × 29 mm)	Wester, kartonček
	25. 8. 1934	stolp (16 × 29 mm)	Wester, kartonček
1935	21. 8. 1935	stolp (16 × 28 mm)	Wester, kartonček
1936	3. 8. 1936	stolp (16,5 × 30 mm)	Wester, kartonček
1937	4. 9. 1937	stolp (16 × 29 mm)	Wester, kartonček
	6. 9. 1937	stolp (16 × 29 mm)	Wester, kartonček
1938	18. 9. 1938	stolp (17 × 30 mm)	Wester, kartonček
	27. 9. 1938	stolp (18 × 30 mm)	Mali, dnevnik
1939	8. 8. 1939	stolp (17 × 30 mm)	Wester, kartonček
	28. 8. 1939	stolp (17 × 30 mm)	Wester, kartonček
1946	10. 8. 1946	stolp (16 × 30 mm)	Mali, dnevnik
	14. 9. 1946	stolp (16 × 30 mm)	Mali, dnevnik
	10. 8. 1946	Triglav v svobodi (34)	Mali, dnevnik
1947	7. 8. 1947	stolp (S&S;17 × 34 mm)	Mali, dnevnik
	1. 9. 1947	stolp (16 × 29 mm)	Mali, dnevnik
1948	31. 8. 1948	stolp (16 × 28 mm)	Mali, dnevnik
1949	9. 7. 1949	stolp (16 × 30 mm)	Korenčan, razglednica
	8. 8. 1949	stolp	Wester, kartonček
	3. 9. 1949	stolp (17 × 29 mm)	Mali, dnevnik
1950	26. 7. 1950	stolp (17 × 31 mm)	Mali, dnevnik
	17. 8. 1950	stolp	Wester, kartonček
1951	4. 8. 1951	stolp (16 × 29 mm)	Mali, dnevnik
	24. 8. 1951	stolp (31 × 33 mm)	Mali, dnevnik
1952	6. 8. 1952	stolp (16 × 29 mm)	Mali, dnevnik
1953	11. 8. 1953	stolp (29 × 32 mm)	Wester, kartonček
	10. 8. 1953	60 let Lj. Mat. (39 × 40)	Mali, dnevnik
1955	23. 8. 1955	stolp (30 × 34 mm)	Mali, dnevnik
1956	6. 9. 1956	stolp (30 × 34 mm)	Mali, dnevnik
1958	25. 8. 1958	180 let vzpona (36 × 20)	Stoviček, razglednica
	30. 8. 1958	stolpek (18 × 22 mm)	Sašo, razglednica
1959	4. 8. 1959	stolpek (18 × 22 mm)	Mali, dnevnik
1960	29. 7. 1960	mali krog (25 × 22)	Korenčan, razglednica
1962	28. 8. 1962	sr. krog (33 × 28 mm)	Sašo, dnevnik
1965	20. 6. 1965	jubil. krog (18 × 34 mm)	Mali, dnevnik
1966	28. 7. 1966	krog (26 × 21 mm)	?
	15. 9. 1966	krog (26 × 21 mm)	?
1967	14. 8. 1967	krog (26 × 21 mm)	?
1968	29. 6. 1968	krog (27 × 21,5 mm)	Sašo, dnevnik
	18. 6. 1968	krog (29 × 23 mm)	Sašo, dnevnik
1969	10. 9. 1969	krog (27 × 22 mm)	Sašo, dnevnik
	?	Prvič na Triglav (26 × 22 mm)	Stoviček, razglednica
1970	24. 8. 1970	krog (26,5 × 21 mm)	?
	31. 8. 1970	jub. stolp (27 × 34 mm)	Mali, dnevnik
1971	27. 7. 1971	jub. stolp (27 × 34 mm)	Sašo, dnevnik
	24. 7. 1971	krog (27 × 22 mm)	Sašo, dnevnik

1973	13. 9. 1973	vel. krog (40 × 32 mm)	Sašo, dnevnik
1974	8. 9. 1974	vel. krog (40 × 32 mm)	Sašo, dnevnik
1975	13. 9. 1975	jub. stolp (27 × 34 mm)	Sašo, dnevnik
	13. 9. 1975	trikot. (27 mm)	Sašo, dnevnik
1976	9. 9. 1976	krog (27 × 22 mm)	Sašo, dnevnik
1977	4. 9. 1977	krogec (19 mm)	Sašo, razglednica
1978	?	krog (28 × 23 mm)	?
	?	200-let. vzpona (26 mm)	Stane, razglednica
	?	hexagon (21 × 25 mm)	Sašo, razglednica
1979	15. 7. 1979	elipsa (40 × 22 mm)	Sašo, dnevnik
	15. 7. 1979	trikotnik (27 mm)	Sašo, dnevnik
1989	16. 9. 1989	trikotnik (24 mm)	Tadeja, razglednica
	16. 9. 1989	mali krog (20,5 × 24 mm)	Tadeja, razglednica

ZAPISKI IZ HOTELA OFQUI – 2

PRVI NA PATAGONSKEM ORJAKU

TONČEK PANGERČ

Šestkrat je San Valentin, najvišja gora južno-ameriške Patagonije, zavrnil alpiniste, sedmič se je moral vdati: 18. decembra 1952 so na njegovem vrhu prvič stali ljudje – in med njimi tudi Slovenca Dinko Bertonec in Tonček Pangerč iz argentinskega mesta Bariloče. V prejšnji številki Planinskega vestnika smo začeli objavljati zapiske slednjega o tem podvigu, ki jih danes nadaljujemo in končujemo. (Op. ur.)

17. XII. 1952 me je prebudilo govorjenje. Doktor me je pozdravil v slovenščini: »Dobro jutro!« Smeh mu je igral na ustih in vsi smo bili razigrane volje. Lepo jutro je obetalo še lepši dan. Vstala sta tudi Dinko in Carlos; zadnji se je pomiril in nas ni več strašil z daljavami, ne zatrjeval, da za vse ni prostora, ne zadosti

hrane. Vdal se je v usodo. Za vse druge je bilo življenje nasmeh. Danes, če Bog dá, smo pod vrhom in jutri bo dan zmage.

Nismo se dolgo mudili: zapeli smo smuči, optrali nahrbtnike in že so smuči mirno drsele po snegu v beli ravnini. Kje je taborišče? Sonce še ni preveč pripekalo: pet ur bomo potrebovali do taborišča 4. Zdaj smo na poti šele dve uri, čez pol ure bomo dosegli onele griče, kjer so skale in tam zadaj nekje je šotor. Vendar ni minilo niti pol ure, ko smo že bili na gričku in nemalo sem se začudil, ko smo se znašli v taborišču 4. **Meiling** nas je z veseljem sprejel in nam ponudil čaj.

Čez dobro uro smo se spet spustili na drugi strani grička v daljavo. Treba je bilo pritiskati, kajti nameravali smo počivati, ko bo vročina najhujša. Razdalje med nami so se večale. Tu in tam sta se dva srečala, se prehitela in čas je tekel ob smukanju smuči. Vsak je bil sam, čisto sam in vendar povezan v sedmerico z nevidno vezjo ideje, načrta. Vem, da smo vsi

Ledene in zasnežene patagonske širjave, prek katerih se je treba prebiti na vrh

